

Nya kattungar!

I september fick jag för mig att sluta att ge Siri p-piller. Jag brukar alltid vara mycket noga med pillrena på mina honor när vi bor på landet där de springer fria. Men nog borde jag väl kunna se när Siri skulle börja löpa? så pass väl känner jag henne vid det här laget och hon lämnar ju aldrig tomten.

Och jodå, hemma var hon hela tiden. Och sov lugnt inne varje natt. Och ville inte ha något med Webster att göra... Men nu har det visat sig att hon ändå hade hemliga aktiviteter för sig.

Kristin

Simsalabim, så var de här!

Siris tredje kull blev en oväntad överraskning. Tre små svarttickade sötnosar med vita tassar föddes den 14 november.

Deras mamma tycker ett de är fina som de är – hon har ju valt deras pappa själv – och tar hand om dem lika duktigt som hon gjort med tidigare avkommor. Jag kallar ungarna Sim, Sala och Bim och när detta skrivs så är de redan nio veckor gamla.

På grund av mattes planerade operation, och oplanerade konvalescens, har min mor tagit hand om kattungarna en del. Nu är de dock åter med resten av kattgänget i Umeå.

Redan har några intresserade hört av sig om ungarna, men inget är bestämt. Ring eller mejla ifall du vill komma och lära känna dem närmare. De säljs vaccinerade, id-märkta och besiktigade efter den 6 februari.

SIM känns lättast igen på sin vita nos. Han är lugnast och gillar att sitta i knäet. När det inte är full rulle förstås. Han har fattat var maten kommer från och klättrar upp för mattes ben när jag håller på att ösa upp.

SALA är den söta honan. Hon är vigast och ständigt på gång. Hon är lite blyg vid första träffen, men man vinner snabbt hennes hjärta med till exempel en ostbit. Än så länge är hon den mest tickade ungen.

BIM spinner lättast av ungarna. Han är tuffast och älskar att brottas, ibland till den grad att syrran får nog. När han är på gosigt humör slänger han sig på rygg och vill bli kliad på magen.

Ovan Sim och nedan brodern Bim.

Vad ska det bli av dem?

Siri har det intensiva abytemperamentet som jag föredrar. Hon är den typen av katt som verkligen älskar alla människor och kelar med de flesta. Dock är Siris personlighet ganska krävande då hon helst vill stå i centrum hela tiden.

Även om det förstås är omöjligt att garantera något så ser jag hos dessa kattungar många drag av abessinier. De är synnerligen vakna, alerta och nyfikna på allt. Så jag kommer att sälja dem till personer som har gott om tid och tålmod.

*Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se*

Vera om Violerna

Violas ungar Laban och Linnea bor hos Vera, som kallar dem för sina Violer:

Det är mig en glädje att kunna meddela att Laban inte har satt i sig flera snören eller annat olämpligt. Kommer du ihåg att jag i samband med hans operation skrev att jag skulle leka med dem varje dag? Tji fick jag! Inte sjutton vill de leka med matte. I alla fall inte tillsammans.

Exempel: Violerna är pigga och busiga. Snäll matte, som dessutom lovat att leka, tar fram leksaker. Stopp och belägg, tänker du. Tar fram? Jo, så är det; alla kul leksaker har snören eller fjädrar. Och snören och fjädrar anser Laban att Gud har hittat på så att han kan äta upp dem...

Alltså: matte tar fram leksakerna och båda katterna sätter sig med en duns på rumpan och börjar snegla ilsket på varandra. Man riktigt ser hur gärna de vill ge sig på leksaken, men aldrig så länge den andra är i närheten. Och där står jag och viftar och lockar och är uttråkad så hälften kunde räcka... Fast det är ändå rätt mycket som händer och som nyfik-

na små katter kan vara "behjälpliga" med (bäddning, städning, matlagning). Och sedan har de ju sina ofarliga leksaker. De har sina bollar, möss med avklippt svans, mina gamla sockor – begriper inte att det är så kul att bära runt med dem – och sist men inte minst: Laban har sin diskborste. Jag kommer aldrig att glömma första gången de skulle bo på pang, och jag tog fram diskborsten! Undrar vad innehavaren hann tänka innan jag förklarade att Laban älskar att leka med diskborstar? Men när kattkräket har tuggat på x antal borstar, som man vill ha att diska med, är det inte konstigt om man fogar sig i att man har en katt med besynnerliga preferenser och köper en egen till honom.

Och lilla apan har blivit rund om magen! Fattar egentligen inte hur det gått till, hon har inte ändrat sina matvanor. Vi pratade ju om detta över telefon och du rekommenderade att jag skulle ge dem mera våtfoder. Sagt och gjort. Jag köpte det märke du rekommenderat och Violerna älskade det! Det älskade det precis så länge, att jag vågade mig på att bunkra upp ett rejält förråd (extrapris). Vet katter när man gör något sådant? Samma dag som jag kom hem med en himla massa burkar beslutade Violerna enhälligt att den maten var oätlig. Jag envisades i ca en vecka, och sedan gav jag upp. Nu får de sitt vanliga käk igen – burkarna gav jag bort...

Nå, som du förstår står det väl till med busarna. De har knappast förändrats alls, vare sig i kynne eller utseende (nja, lilla apans något runda mage, kanske). Det är full rulle och idel smek och bus.

V-kullen är 10 år

Rapport från matte Hanna:

Här kommer en färsk bild på Viola. Inte så himla fet ändå, va? Hehe. Hon (å Majsan) har bott i Stockholm hos pappa i år när jag har varit en sväng i Indien. Pappa verkar ha varit stenhård med maten. De har inte lyckats charma till sig nåt extra. Han säger att det är skönt att jag kom tillbaka och hämtade dem igen. Men han har redan varit och hälsat på dem här i Sundsvall. Så jag vet inte jag.

På bilden kan man nästan tro att de blivit kompisar men så är det ju såklart inte. Men när det är kallt får man samsas ovanför elementet ändå. Tänk att Viola fyllde 10 år den 5 januari. Galet fort tiden går.

SISTA ORDET

När folk pratar om en katts värde menar de olika saker.

En raskatt kan förstås ha ett stort ekonomiskt värde eller ett viktigt avelsvärde. Men det gör den inte mer värdefull som individ än andra katter. Många tycks också värdesätta katter utifrån vilken betydelse de har för oss människor. Som om en älskad familjekatt skulle vara mer värd än en hemlös gatukatt.

I arbetet för att höja kattens status får vi inte glömma alla katters individuella värde och rätt till ett bra liv, oavsett vilken bakgrund eller stamtavla de har.

Kristin

